

Kitabın adı: Neyse ki, Ne yazık ki

Yazarının adı: Micheal Foreman

Hazırlayan kişinin adı:Öğrenci:MASAL MERVE YAPAR **Velisi:** SİNEM YAPAR **Öğretmeni:** NİLGÜN ESENLİ

Neyse ki, NE YAZIK Kİ

“Milo! Milo!”

Annesi çağırıyordu.

“Anneannen şemsiyesini bizde unutmuş.

Onu geri götürür müsün lütfen?”

Neyse ki

hava çok güzeldi

ve Milo anneannesine gitmeyi çok severdi, orada hep pasta yediği için ...

Neyse ki

Anneannesinin şemsiyesi yanındaydı...

Ne yazık ki

Kara bir bulut belirdi ve biraz sonra yağmur başladı...

Ne yazık ki

Adımını attığı yere dikkat etmedi...

Neyse ki

Şemsiye paraşüt gibiydi...

Ne yazık ki

Aşağıda bir balina vardı...

Neyse ki

Milo, balinanın karnında şemsiyeye binerek batmaktan kurtuldu,üstelik orada karşısına müthiş bir korsan gemisi çıktı...

Ne yazık ki

Korsanların kaptanı pek konuksever değildi...

Neyse ki

Kılıç savaşında çok beceriksizdi...

Ne yazık ki

Kaptanın piposu barutun üstüne düştü... BOOM

Neyse ki

Milo balinanın ağızından dışarıya uçtu...

Ne yazık ki

Bir HORTUMA kapılıp...bir volkanın ağızındaki Yitik Dünya'nın ortasına düştü...

Neyse ki

Masmavi bir gölün sularına yumuşak iniş yaptı...

Ne yazık ki

Ortalık vahşi dinazorlarla doluydu...

Neyse ki

Volkan patladı ve Milo 'yu yeniden göğe savurdu...

Ne yazık ki

Bir uzay gemisine yakalandı...

Neyse ki

Uzaylılar minnacık ve dosttular...

Ne yazık ki

Daha büyük bir uzay gemisi onları esir aldı ve bu seferki uzaylılar kocaman ve düşmandılar...

Neyse ki

Sıcak havayla dolu oldukları için kocaman balonlar gibi pat diye patlıyorlardı....

"Lütfen bizi patlatma ! Lütfen bizi patlatma!" diye viyakladılar kocaman uzaylılar.

Milo "Bizi serbest bırakın, yoksa hepinizi patlatırım!" diye haykırdı.

"Gidin! Gidin! Diye bağıştılar kocaman uzaylılar.

Neyse ki

Küçük uzaylılar, gemileriyle Milo'yu taaa....anneannesinin evine kadar götürdüler...

Ne yazık ki

Anneannesinin şemsiyesi birazcık hırpalanmıştı. "Şemsiyeme ne yaptın? Şu haline bak!"

Neyse ki

Şemsiye korsanların hazinesiyle doluydu...

Ne yazık ki

Küçük uzaylılardan biri de içine sıkışmıştı...

Neyse ki

Arkadaşları onu almaya geldiler...

Ve hepsi birlikte çay içip pasta yediler...

Ne yazık ki

“Tayfalar, hücum ! Hazinemiz onların elinde....”